

حرف‌های شفعی کدکنی درباره زنده نام ایرج افشار

همشهری آنلاین:

۱۶ مهر زادروز استاد ایرج افشار است. یادداشت دکتر محمدرضا شفعی کدکنی را به نقل از بخارا ۸۱، یادنامه ایرج افشار می‌خوانید.

حدود نیم قرن با او زندگی کردم در کوه و دشت، در سفر و حضر، در وطن و سرزمین‌های بیگانه، و یک جمله سیاسی از او نشنیدم. او روزنامه نمی‌خواند و در منزلش رادیو و تلویزیون نداشت.

یک بار که بعضی دوستان به ضرورتی می‌خواستند، در ساعتی که مهمان او بودند، برنامه‌ای را در تلویزیون ببینند، مجبور شدند تلویزیون سرآیدار منزل او را بیاورند و برنامه موردنظر خویش را تماشا کنند. به راستی او، اهل سیاست نبود و اهل هیچ حزب و دسته‌ای نبود ولی یک سیاست بزرگ را همواره پیش چشم داشت و با آن زندگی می‌کرد و آن سیاست، مصلحت‌اندیشی درباره سرنوشت جهان ایرانی بود.

در مراکز علمی جهان و در حوزه‌های ایران‌شناسی دانشگاه‌های کره زمین، هیچ‌کس از معاصران ما، اعتبار و حرمت [ایرج افشار](#) را ندارد. البته، در کنار او، یارشاطر را هم به یاد می‌آورم.

در غربالی که ذهن من از مردان بزرگ قرن بیستم ایران، در عرصه فرهنگ کرده است ایرج افشار یکی از دانه‌های دُرشتی است که در کنار علامه قزوینی، سیدحسین تقی‌زاده، محمدعلی فروغی، علی‌اصغر حکمت، ابراهیم پورداود، علامه شیخ آقابزرگ تهرانی، بدیع‌الزمان فروزانفر، سیداحمد کسروی، اقبال آشتیانی، پرویز ناتل‌خانلری، غلامحسین مصاحب، علی‌اکبر دهخدا، صادق هدایت، ملک‌الشعراء بهار و نیما یوشیج قرار می‌گیرد، بی‌آنکه وجه مشابهت خاصی با هیچ کدام ایشان داشته باشد و یا تکرار یکی از آنها بشمار آید.

او ایرج افشار است و بس، رها از هر عنوان و لقبی.

پژوهشگران عرصه ایران‌شناسی جهان، در حوزه‌های تاریخ، مردم‌شناسی، ادبیات فارسی، باستان‌شناسی، کتاب‌شناسی و کتابداری و اطلاع‌رسانی، همواره، در آثار خویش و مدار ایرج افشار بوده‌اند و خواهند بود. بزرگا مردا که او بود و دریغا و بسیار بار دریغا که به پنجاه «چهره ممتاز هم نمی‌توان جای خالی آن یگانه را پُر کرد.

تهران، 25 فروردین 1390

<http://www.hamshahronline.ir/details/418602>

لینک مطلب: